

Arrest

nr. 109 021 van 3 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 19 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MOURABIT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 27 december 2011 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 22 maart 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Veemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Nepalees staatsburger en bent u afkomstig van Gunjanagar VDC (Village Development Committee), gelegen in het Chitwan-district (Nepal). Sinds 5 Falgun 2066 (Nepalese kalender, stemt overeen met 17 februari 2010 volgens de Gregoriaanse kalender) bent u als sympathisant actief voor de monarchistische partij 'Rastriya Prajatantra Party-Nepal' (RPP-N). Zo

hielp u u onder meer bijeenkomsten van de partij in uw dorp te organiseren en ronselde u deelnemers voor jullie bijeenkomsten. Omdat u tot een lagere kaste behoort, werd u in uw dorp door mededorpelingen meermaals verbaal bedreigd. Uw mededorpelingen zegden dat u omdat u tot een lagere kaste behoort uw partij diende te verlaten en ze vroegen u waarom u aan politiek deed. Op 1 Ashwin 2068 (18 september 2011) werden u en uw vriend B.S. (...) aan zijn huis door een vijftal onbekende personen, vermoedelijk Maobadi, aangevallen. Het kwam tot een gevecht en B. (...) werd neergestoken. U vluchtte na het incident onmiddellijk naar Kathmandu (Nepal), waar u een drietal maanden in een gasthuis verbleef. De avond van het incident belde uw vader u met het nieuws dat uw vriend B. (...) aan zijn verwondingen overleden was. De familie van B. (...) diende een klacht in bij de politie, die een moordonderzoek startte. Na het incident werd uw vader wekelijks bedreigd door (vermoedelijk) de moordenaars van B. (...) die uw vader zegden dat hij u aan hen diende over te leveren en meermaals werd uw vader door hen werd geslagen. In het gasthuis waar u logeerde kwam u in contact met D.S. (...), die uw reis regelde. Op 19 december 2011 verliet u Nepal en reisde u naar India, waar u een zestal dagen verbleef alvorens door te reizen naar België. Op 27 december 2011 diende u in België een asielaanvraag in. Bij een terugkeer naar Nepal vreest u aangevallen te worden door uw agressors d.d. 1 Ashwin 2068. U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat er zeer ernstig getwijfeld kan worden aan uw beweerde engagement voor de RPP-N. Immers, naast het gegeven dat u weliswaar weet dat Kamal Thapa heden de nationale voorzitter van de RPP-N is en het partijsymbool een koe is, is uw kennis over de RPP-N geheel ontoereikend. Hoewel u beweerde medeorganisator van meetings voor de RPP-N in uw dorp te zijn, moet vastgesteld worden dat u verkeerdelijk stelde dat K.T. (...) sinds de oprichting van de RPP-N de enige nationale voorzitter van de partij was. Echter, uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat van oktober 2006 tot maart 2008 R.N.S. (...) de nationale leiding van de RPP-N in handen had. Geconfronteerd met zijn naam herkende u hem niet als zodanig, meer zelfs, de naam R.N.S. (...) was u compleet onbekend. Voorts stelde u verkeerdelijk dat de RPP-N een goed resultaat behaalde bij de parlementsverkiezingen van Chaitra 2064 (april 2008). Volgens de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt echter dat de RPP-N tijdens voornoemde verkiezingen geen enkele rechtstreeks verkozen had en (slechts) 4 gecoöpteerde zetels verkreeg. Verder stelde u verkeerdelijk dat Kamal Thapa nooit minister was (Kamal Thapa was tijdens de monarchie Minister van Binnenlandse Zaken) en dat de partijkleuren van de RPP-N blauw en rood zijn (in werkelijkheid blauw, geel, rood). Het niet kennen van dergelijke basisgegevens over uw partij zet uw beweringen sinds Falgun 2066 actief te zijn voor de RPP-N op zeer wankel schreeven, temeer daar u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen d.d. 11 januari 2011 verklaarde sinds 2063 (2006/2007) sympathisant van de RPP-N te zijn (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 3; CGVS, p. 4-6). Voorgaande vaststellingen zetten evenzeer de geloofwaardigheid van uw beweringen door uw politieke activiteiten problemen gekend te hebben in Gunjanagar ernstig onder druk.

Aangaande uw verklaringen op geregelde tijdstippen verbaal bedreigd te zijn door uw dorpsgenoten om u aan te zetten uw partij te verlaten, moet voorts opgemerkt worden dat deze problemen onvoldoende ernstig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS, p. 11-12).

Wat verder het incident van 1 Ashwin 2068 en de daaropvolgende bedreigingen aan het adres van uw vader betreft, moet vastgesteld worden dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen d.d. 11 januari 2012 verklaarde dat uw vriend B.S. (...) neergestoken werd door Maobadi (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw gehoor d.d. 11 maart 2013 verklaarde u dat u in feite de daders van het steekincident niet kent, maar dat u vermoedt dat het Maobadi waren daar er veel Maobadi in uw dorp zijn. Tijdens uw gehoor op 11 maart 2013 stelde u echter ook weer wel dat uw vader werd gemarteld door Maobadi nadat u Gunjanagar verliet (CGVS, p. 8, 10-12). Voorts legt u geen enkel (begin van) bewijs neer om het incident van 1 Ashwin 2068 te staven. Gelet op de ernst van het incident – Biraj werd vermoord en de politie werd gecontacteerd en startte een onderzoek – kan nochtans

redelijkerwijze verwacht worden dat u enig bewijsstuk aangaande het incident zou kunnen aanbrengen. Zoekbewerkingen op internet naar het door u aangehaalde incident leverden evenmin enige informatie op. Voorts is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat u door de politie in het kader van de moord op uw vriend Biraj nooit gecontacteerd zou zijn om verklaringen af te leggen. Ook het feit dat u niet weet of uw vader, die volgens uw beweringen menige problemen met uw belagers kende na uw vertrek uit Gunjanagar, zijn problemen met uw belagers gemeld heeft aan de politie, is opmerkelijk te noemen, temeer daar u en uw vader ervan op de hoogte waren dat er door de politie een onderzoek werd/wordt gevoerd naar de moord op uw vriend B. (...). Gelet op de ernst van het incident overtuigt het geenszins dat u niet zou weten of uw vader de identiteit van jullie belagers kent. Evenmin weet of uw vader voor de door hem gekende problemen een klacht indiende bij de politie (CGVS, p. 12-15). In dit verband kan nog gewezen worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit blijkt dat er momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden in Madi, Chitwan district, niet te na gesproken, werden er bijvoorbeeld voor 2011 geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen komen in Nepal wel geregeld voor, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Voorgaande vaststellingen werpen ernstige bijkomende vraagtekens op bij de waarachtigheid van uw asielmotieven.

Wat er ook van zij, indien uw verklaringen alsnog naar waarheid mogen worden geschat, dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende gegevens of elementen aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. Zo heeft u immers geen contact opgenomen met de politie, wetende dat zij een onderzoek voerde naar de moord op uw vriend B. (...). Gelet op het feit dat u in feite kroongetuige van de moord op B. (...) was, hield u dan ook mogelijks essentiële informatie achter die tot een doorbraak in het moordonderzoek zou kunnen leiden. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Uw argument dat u bang was en naar Kathmandu vluchtte rechtvaardigt uw nalaten de politie te informeren over het incident van 1 Ashwin 2068 niet, temeer daar u er goed van op de hoogte was dat de politie een onderzoek startte (CGVS, p. 14-15). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Hierbij kan erop gewezen worden dat u verklaarde zelf nooit noemenswaardige problemen gehad te hebben met de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS, p. 13). Wat betreft uw argument dat de politie u geen permanente bescherming zou kunnen bieden, moet opgemerkt worden dat het bieden van bescherming door de autoriteiten geen absolute resultaatverbintenis inhoudt (CGVS, p. 15). De politie verbindt zich ertoe alles binnen haar mogelijkheden te doen om daders op te sporen en desgevallend te vervolgen. U hield echter mogelijks cruciale informatie achter opdat de autoriteiten hun werk naar behoren zouden kunnen uitvoeren. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geenszins worden besloten als zouden de Nepalese autoriteiten onwillig zijn u van de nodige hulp en/of bescherming te voorzien.

Tot slot heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u zich wegens motieven voorzien in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming niet (definitief) elders in Nepal zou kunnen vestigen om verdere problemen in Gunjanagar te vermijden. Immers, zo verbleef u de drie maanden voorafgaand aan uw vertrek uit Nepal zonder problemen in Sundhara (Kathmandu) (CGVS, p. 8).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Veemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Veemdelingenwet."

2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een geboortecertificaat, een attest van de RPP-N, een rapport van de "Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor" (US Department of State) "2010 Country Reports on Human Rights Practices" en een attest van zijn werkgever.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker voert geen specifieke middelen aan, maar is van mening dat van hem de vluchtelingenstatus dient te worden erkend of hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

4.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

4.3. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van de asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Veemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

4.4. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker verklaarde op het CGVS inzake zijn identiteitsdocumenten *"Momenteel heb ik niets. Ik probeer het te verkrijgen, maar door de situatie in het land, door de stakingen is het momenteel niet mogelijk. Ik zal het doen als ik de tijd heb"* en *"De laatste keer dat ik contact had met vader zegde ik hem docs nodig te hebben, ook mijn CC. Mijn CC was verloren. Vader zegde dat voor een nieuwe CC ik vijf mededorpsgenoten nodig had en dat ging niet. Omdat ik van een lagere kaste van het dorp ben, krijgen we geen steun van anderen"* (zie gehoor CGVS p.6-7). Dergelijke ongestaafde noch toegelichte beweringen kunnen verzoeker bezwaarlijk ontslaan van zijn plicht om zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een kopie van zijn geboorteakte. Daargelaten dat niet wordt aangetoond waarom dit nieuw bijgebrachte stuk niet eerder in de administratieve procedure kon worden neergelegd, stelt de Raad vast dat dit document geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat verzoeker wel degelijk de persoon is die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van verzoekers identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Verzoeker blijft in gebreke andere documenten aangaande zijn identiteit neer te leggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot verzoekers asielrelaas, kan hem aldus aangerekend worden en tast zijn geloofwaardigheid aan, te meer nu hij evenmin reisstukken neerlegt en aldus ook niet wordt aangetoond wanneer verzoeker zijn land verliet en in België toekwam.

4.5. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift betreffende zijn asielmotieven dat *"Enerzijds zijn ze gelinkt aan de politieke activiteiten van verzoeker, aangezien zijn activiteiten voor de KPP-N niet werden geduld door de Maobadi. Anderzijds is het duidelijk dat deze daden eveneens gegrond zijn op het feit dat verzoeker behoort tot een specifieke sociale groep, met name de lage kaste (zie stuk 4). Van deze groep wordt niet geduld dat ze politiek actief zijn aangezien ze worden gezien als tweederangsburgers die minderwaardige rechten genieten. Deze specifieke sociale groep vertoont een aangeboren kenmerk die niet gewijzigd kan worden. Deze groep heeft in Nepal een eigen identiteit en wordt als afwijkend beschouwd."*

4.6. Verzoeker situeert zijn problemen vooreerst in politieke context. Verzoeker kon echter geen politiek profiel aantonen. Verzoeker zou sinds 17 februari 2010 als sympathisant actief zijn voor de monarchistische partij 'Rastriya Prajatantra Party-Nepal' (RPP-N). Verzoeker zou onder meer bijeenkomsten van de partij in zijn dorp hebben georganiseerd en deelnemers hebben geronseld voor de bijeenkomsten. Indien verzoeker inderdaad politiek geëngageerd was bij de RPP-N, dan kan minstens verwacht worden dat hij dit kan toelichten. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker het ogenblik waarop hij sympathisant werd van de partij op de DVZ en op het CVGS uiteenlopend situeert (zie DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 3: *"Sympathisant van 2063=2007"*; zie gehoor CGVS, p. 4-6: *"2066"* oftewel 2010), wat alvast een negatieve indicatie inhoudt wat betreft zijn werkelijke betrokkenheid bij de partij. Verder verklaarde verzoeker dat de RPP-N een goed resultaat behaalde bij de parlementsverkiezingen van Chaitra 2064 (april 2008), terwijl uit de informatie die aan het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de RPP-N tijdens voornoemde verkiezingen geen enkele rechtstreeks verkozenen had en (slechts) 4 gecoöpteerde zetels verkreeg. Verzoeker verklaarde verder dat de partijkleuren van de RPP-N blauw en rood zijn (zie gehoor CGVS p.5), terwijl deze in werkelijkheid blauw, geel en rood zijn.

Daargelaten of verzoeker bekend moet zijn met de naam van R.N.S. (zie gehoor CGVS p.4-5), die voorzitter van de RPP-N was van oktober 2006 tot maart 2008, een periode voorafgaand aan verzoekers betrokkenheid bij de RPP-N (zie gehoor CGVS p.5), kan evenmin uit andere gegevens enige bekendheid met deze partij blijken. Verzoeker voert ter verdediging in zijn verzoekschrift aan dat *"door zijn beperkte opleiding, en beperkte toegang tot nieuws bronnen - wat gelinkt is aan het feit dat verzoeker behoort tot de lage kaste, heeft hij een beperkte wereldsbeeld"*. Verzoekers beperkte opleiding en zijn lage kaste kan niet overtuigen als verschoning voor zijn ontoereikende kennis over de RPP-N. Immers, van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs wel worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met de partij waarvan hij actief sympathisant was. Verzoekers verweer overtuigt dan ook allerminst. Geenszins kan uit verzoekers verklaringen blijken dat hij betrokken was bij de RPP-N, laat staan dat hij bijeenkomsten van de partij in zijn dorp organiseerde en deelnemers ronselde voor de bijeenkomsten (zie gehoor CGVS p.5). Verzoekers politiek profiel komt dan ook verzonnen voor. Zijn daaruit afgeleide problemen hebben dan ook geen grond.

4.7. Het attest van de RPP-N dat door verzoeker aan zijn verzoekschrift werd gevoegd, vermeldt dat verzoeker zich heeft ingezet voor de RPP-N en omwille van zijn ideologie Nepal diende te verlaten maar

is geen objectief document. Immers uit een eenvoudige lezing van het document blijkt dat dit op vraag van verzoeker is opgesteld en dat het in essentie steunt op de verklaringen van verzoeker. De Raad merkt op dat documenten slechts een element in de beraadslaging zijn en om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook dienen te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielaanvraag, wat *in casu* niet het geval is.

4.7.1. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat *“verzoeker [wordt] gezocht door individuen (vermoedelijk Maobadi) die zijn vriend B.S. hebben vermoord en die verzoeker in elkaar hebben geslaan”*. De Raad merkt vooreerst op dat gelet op de ernst van het incident waarop verzoeker zich steunt – B. werd vermoord en na contact met de politie werd een onderzoek gestart – kan verwacht worden dat verzoeker enig bewijsstuk aangaande het incident zou kunnen aanbrengen, *quod non in casu*. Verzoeker blijft tot op heden in gebreke enig bewijs neer te leggen, en geeft hier in zijn verzoekschrift volgende verklaring voor *“Verzoeker heeft via familie getracht van de politiediensten een attest te verkrijgen dat bevestigt dat een onderzoek geopend is naar de dood van B.S., echter heeft nog geen antwoord mogen ontvangen. Zijn vader heeft eveneens getracht getuigenissen te verzamelen van dorpsgenoten, echter wenste niemand hem te ontvangen, aangezien zijn loutere aanwezigheid als ‘vervuilend’ wordt gezien. Verzoeker vraagt in deze context begrip voor zijn situatie, door zijn statuut als tweederangsburger wordt de zoektocht naar bewijs hem zeer moeilijk gemaakt.”* Dergelijk verweer is een aaneenschakeling van blote beweringen, wat geenszins bij machte is om het gebrek aan bewijzen te verklaren. Dit klemte te meer daar verzoeker op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat hij van zijn vader had vernomen dat het incident zou zijn vermeld in de Chitwan Post en dat *“Als u mij tijd geeft zal ik dat artikel proberen verkrijgen”* (zie gehoor CGVS p. 14). Verzoeker heeft tot op heden geen kopie van dit artikel uit de Chitwan Post neergelegd. Hierbij voegt zich nog de vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande het incident op de DVZ en op het CGVS. Op de DVZ verklaarde verzoeker dat zijn vriend werd neergestoken door Maobadi (zie DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 3), terwijl hij op het CGVS verklaarde dat hij de daders van het steekincident niet kent, maar dat hij vermoedt dat het Maobadi waren *“omdat er vooral maobadi in het dorp zijn, daarom”* (zie gehoor CGVS p.10-11). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

4.7.2. Wat er ook van zij, de Raad benadrukt dat, artikel 48/5 van voormelde wet van 15 december 1980 stelt dat vervolging of ernstige schade kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

“[...]”

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. [...]”

Aldus moet door verzoeker worden aangetoond dat de staat, noch partijen of internationale organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade. Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op het CGVS uitdrukkelijk dat hij geen klacht indiende betreffende het incident omdat hij bang was voor zijn veiligheid (zie gehoor CGVS p.14). Verzoekers verweer in zijn verzoekschrift dat *“de politiediensten in zijn dorp corrupt zijn, en geregeld geweld op lage kaste toelaten”* is niet ernstig. Aangezien verzoeker heeft nagelaten een klacht in te dienen, heeft hij in feite essentiële informatie achtergehouden die tot een doorbraak in het moordonderzoek zou kunnen leiden. Verzoeker kan bezwaarlijk de autoriteiten verwijten onwillend te zijn voor het bieden van bescherming indien de autoriteiten niet op de hoogte werden gesteld van de feiten en zij hiertegen bijgevolg dan ook niet konden optreden.

4.8. Vervolgens verbindt verzoeker zijn problemen aan zijn *“specifieke sociale groep, met name de lage kaste”*. Verzoeker verwijst naar het aan zijn verzoekschrift gevoegde rapport van 2010 *‘Country Report on Human Rights Practices’* dat zou erkennen dat er een algemene discriminatie bestaat van mensen uit de lage kaste, *“wat wel wijst op het bestaan van gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie”*. De Raad merkt vooreerst op dat om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard te zijn dat ze een toestand voor gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De gevreesde problemen moeten dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker verklaarde op het CGVS dat hij omwille van het behoren tot een lage kaste, regelmatig verbaal bedreigd zou zijn door zijn dorpsgenoten, maar er los van de verbale dreigingen geen andere acties werden ondernomen door de dorpselingen (zie gehoor CGVS p. 11). De Raad is van oordeel dat deze aangehaalde problemen onvoldoende ernstig zijn om gelijkgesteld te

worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. De verwijzing door verzoeker naar het rapport van 2010 'Country Report on Human Rights Practices' dat zou erkennen dat er een algemene discriminatie bestaat van mensen uit de lage kaste, volstaat geenszins om aan te tonen dat er in hoofde van verzoeker *in casu* een vrees vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

4.9. Het overige door verzoeker aan zijn verzoekschrift gevoegde document vermag geen ander licht te werpen op wat voorafgaat. Het attest van verzoekers werkgever in België heeft enkel betrekking op de situatie van verzoeker in België, maar vormt geenszins een begin van bewijs van de beweerde problemen in zijn land van herkomst.

4.10. Voor het overige brengt verzoeker ook doorheen zijn verzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Veemdelingenwet.

5.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Veemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C- 465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

5.3. De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad merkt op dat het duidelijk is dat, zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist, *quod non in casu*. Verzoekers relaas kan aldus niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Veemdelingenwet.

6. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de Veemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin, wat niet het geval is. Hoe dan ook uit de Subject Related Briefing "*Nepal, Veiligheidssituatie in Nepal*" van 26 november 2012 toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de situatie in het land sedert het vredesbestand van april 2006 gunstig evolueert. Niet alleen het aantal actieve gewapende groeperingen in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, blijkt het geweld voornamelijk aangewend voor criminele doeleinden en kunnen de slachtoffers zich binnen Nepal in veiligheid brengen. Confrontaties tussen verschillende gewapende groeperingen zijn eerder sporadisch en kaderen niet binnen een aanhoudende langdurige open strijd tussen gewapende groeperingen onder een verantwoordelijk bevel en de Nepalese autoriteiten en/of tussen gewapende groeperingen onderling. Er kan thans in Nepal niet meer gesproken worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De aan het verzoekschrift toegevoegde *2010 Country Report on Human Rights and Practuces* (US Department of State) komt niet tot andere conclusies, noch wordt dit gesteld in het verweer.

6.1. Verzoeker heeft *in casu* nagelaten dit te doen.

6.2. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van de dossier blijkt dat zijn asielmotieven voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Veemdelingenwet.

7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK